

то да ѿма дрѹгáръ въ темни́цата си
премѣни́са на потре́ва, ѿ прі́ятелство.
ѿ тогáва не ѿста́ваше да мѹ взема́тъ
дрѹгáръ; на́учи сѧ ѿ Кáтонaтъ сѧ лѣва,
ѿ живѣ́ше со́сѧ нѣго́ като со́сѧ ѣдно-
вѣдно живóтно. Взема́ше со́ вѣ́ска дѣр-
зостъ дѣ́лѧ ѿ хранáта прѣ́дѧ лѣва; безъ
да не сѧ ѿнѧ лю́ти; вои́стина лѣва́тъ
го ѿста́ваше да си ѿзбѣ́ра, щото ѿска,
ѿ бѣ́ше благода́ренѧ по до́врѣ́ да не ѣ́де
ѿнѧ, а́ не да мѹ зѣ́ма ѣ́стїето, Кáтонъ-
aтъ вои́стина мѹ сѧ лю́теше ѿ сѧ вѣ́дѣ-
ше чи ѿска да го о́ухáпи, ко́гато глѣ́-
даше чи мѹ зѣ́ма по до́врѧ дѣ́лѧ.
Мно́гажды лѣва́тъ си ѿѓра́еше со́сѧ нѣго́
ко́гато прѣ́че о́умрѣ́ Кáтонaтъ, тогáва
пока́за, ко́лко го лю́беше, за́що рыка́е-
ше сѧно. Пои́ска́ха да мѹ да́дѧтъ но́вѧ
дрѹгáръ; но лѣва́тъ, ѡ́бїе като вѣ́дѣ
дрѹгѧ Кáтонѧ, на́умни си за пѣ́рвѧи сво́и
прі́ятель, разгнѣ́ви́са ѿ го раскжса. Лѣ-
ва́тъ о́убѣ́ ѣ́ най́ благо́родното живóтно.